

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 15CoP/72/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8725202153
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 08. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Morozová Nemcová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2025:8725202153.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Morozovej Nemcovej a členov senátu JUDr. Zuzany Biščákovej a Mgr. Miloša Koleka v právnej veci navrhovateľky F.. G. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom Š. XXX/X, XXX XX E., právne zastúpenej Advokátskou kanceláriou JUDr. Budziková & JUDr. Dachová, s. r. o., so sídlom Nám. sv. Egídia 41/95, 058 01 Poprad, proti odporcovi F.. S. E., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom Ž. XXXX/XB, G. - N. S., Y.. Č.. G. N.. XXX/X, XXXX I., V., za účasti maloletých detí H. E., nar. XX.XX.XXXX a Q. E., nar. XX.XX.XXXX, obaja bytom u matky, právne zastúpený Advokátskou kanceláriou JUDr. Budziková & JUDr. Dachová, s.r.o., so sídlom Nám. sv. Egídia 41/95, 058 01 Poprad, o nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní matky proti uzneseniu Okresného súdu Poprad č. k. 18C/46/2025 - 53 zo dňa 08.07.2025, takto

rozhodol:

Zrušuje uznesenie a vec vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Návrhom navrhovateľky zo dňa 09.06.2025 táto žiadala vydať neodkladné opatrenie, aby súd dočasne zakázal styk F.. S. E., nar. XX.XX.XXXX s jeho maloletými deťmi Q. E., nar. XX.XX.XXXX a maloletou H. E., XX.XX.XXXX. Zároveň, aby súd otcovi F.. S. E. zakázal priblížiť sa k maloletému Q. E. a maloletej H. E. nie viac ako na 100 metrov, pričom súd otcovi F.. S. X. zakazuje vycestovať spolu s maloletým Q. E. a maloletou H. E. za hranice Slovenskej republiky. Matke priznáva súd nárok na náhradu trov tohto konania.

2. Ako vyplýva z obsahu odôvodnenia uznesenia uznesením Okresného súdu Poprad č. k. 14P/10/2023 - 285 zo dňa 10.06.2025 súd prvej inštancie vylúčil návrh navrhovateľky v časti výroku o zákaze priblíženia sa otca k maloletým deťom nie viac ako na 100 metrov na samostatné konanie. Súd prvej inštancie poukázal na príslušné ustanovenia Civilného sporového poriadku § 325 ods. 1, ako aj § 325 ods. 2 písm. a) CSP a rozhodol v zmysle príslušných ustanovení Civilného sporového poriadku. Argumentoval tým, že cieľom neodkladného opatrenia je zabezpečenie potreby bezodkladnej úpravy pomerov strán a súd môže nariadiť neodkladné opatrenie, ak navrhovateľ je vecne legitimovaný subjekt na podanie návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a navrhovateľ osvedčil potrebu bezodkladnej úpravy pomerov. Vzhľadom na zákonné ustanovenia a dôvody neodkladného opatrenia súd dospel k záveru, že nie je potrebné bezodkladne upraviť pomery medzi stranami a nie sú splnené podmienky na nariadenie takéhoto opatrenia. Súd je toho názoru, že vzťahy medzi rodičmi sú dlhodobo napäté a pretrvávajú dlhšiu dobu a ich vzájomné nezhody nemôžu byť riešené vo vzťahu k maloletým deťom v zákaze približovania sa k nim a ich negatívne správanie rodičov má negatívny vplyv na ich formovanie osobnosti a ich ďalšiu výchovu a vývoj. Je potrebné uviesť, že odporcovi nebol zakázaný styk s maloletými deťmi a predloženými listinnými dôkazmi nebola preukázaná osvedčená potreba úpravy pomerov a že by súd mohol takýmto spôsobom zasiahnuť do práv odporcu - otca ako bolo navrhované, a preto v celom rozsahu tento návrh zamietol.

3. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie podala odvolanie matka, ktorá argumentuje tým prostredníctvom právnej zástupkyne, že podľa nej boli splnené podmienky na vydanie neodkladného opatrenia ohľadom priblíženia sa otca k maloletým vzhľadom na činnosti, ktoré boli v predchádzajúcich konaniach bezpochyby preukázané.

Matka nemôže súhlasiť so súdom, že neboli predložené žiadne listinné dôkazy, ktoré by preukázali dôvodnosť a naliehavosť pomerov. Otec obe deti uniesol do V., zdržiaval ich tam viac ako rok bez toho, aby matka mala možnosť vidieť a počuť. V predmetnom návrhu poukázala matka, že k zadržaniu detí došlo už opakovane, ale zo strany súdu neprišla žiadna pomoc. Obdobná bola situácia aj v prípadoch predchádzajúci dočasných zadržaní, či už len maloletého Q. alebo následne oboch maloletých detí. Rozsiahla agenda, na ktorú matka poukázala v poslednom návrhu na zákaz styku, podľa jej názoru jednoznačne osvedčili dôvodnosť vážnej obavy, že otec sa dopustí rovnakého konania hlavne po vydaní trestnému rozkazu, ktorým mu súd udelil iba podmienený trest.

Z predmetného postupu súdu podľa matky zjavne súvisí aj skutočnosť, že predmetné konanie bolo zaradené pod spisovú značku C a nie P. Čo sa týka doplnenia skutkových okolností v danej veci poukázala matka na odvolanie zo dňa 27.06.2025 proti uzneseniu Okresného súdu Poprad č. k. 14P/10/10/2023 - 286, ktoré prikladá ako ďalší dôkaz. Súdu oznamuje, že plne vníma jeho obozretnosť pri vydávaní rozhodnutí, ktorými sa zasahuje do ľudských práv a slobôd a v tomto prípade práva rodiča otca na osobný kontakt so svojimi deťmi. Protizákonnosť konania osoby, proti ktorej smeruje takéto obmedzujúce rozhodnutie súdu, musí mať určitý stupeň závažnosti a túto okolnosť je nevyhnutné osvedčiť. V súdnych veciach starostlivosti o maloleté dieťa s ohľadom na charakter sporov je pomerne málo dôkazov a tobôž nie písomných, v ktorých sa súdu dovoľáva vo svojom rozhodnutí. V tomto smere poukazuje matka na to, že súd nesprávne právne posúdil skutkové okolnosti a s odkazom na ustanovenie § 365 ods. 1 písm. h) CSP preto má za to, že skutočnosť zakladá dôvodnosť podaného odvolania.

4. Odvolací súd po predložení veci túto preskúmal a po zistení, že odvolanie bolo podané odvolateľkou v zmysle príslušných ustanovení Civilného mimosporového poriadku podľa § 362 ods. 1 CSP v spojení s § 2 ods. 1 CMP a smerovalo proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom s poukazom na ustanovenie § 355 ods. 1 CSP, preskúmal napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie v rozsahu, ktorým je viazaný podľa § 379 a § 380 CSP, bez nariadenia pojednávania § 385 ods. 1 CSP a contrario, pričom konštatoval dôvody uvedené v § 389 ods. 1 písm. b) CSP a rozhodnutie zrušil podľa § 391 CSP a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

5. Podľa čl. 2 ods. 1 Základných princípov CMP, každé ustanovenie tohto zákona je potrebné vykladať v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, verejným poriadkom, princípmi, na ktorých spočíva tento zákon, s medzinárodnoprávnymi záväzkami Slovenskej republiky, ktoré majú prednosť pred zákonom, judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva a Súdneho dvora Európskej únie, a to s trvalým zreteľom na hodnoty, ktoré sú nimi vyjadrené a chránené.

6. S dôrazom na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 6CdoR 2/2025 zo dňa 29.01.2025, odvolací súd po preskúmaní predmetného rozhodnutia o zamietnutí návrhu na neodkladné opatrenie rozhodované v civilnej veci 18C/46/2025 - 53 dňa 08.07.2025 sudkyňa civilného úseku Okresného súdu Poprad dospel bezpochyby k záveru, že je potrebné z dôrazom na ustanovenie § 325 ods. 2 písm. h) CSP sa zaoberať predmetnou vecou ako o veciach starostlivosti súdu o maloletých podľa § 111 písm. d) CMP. Z obsahu uvedeného rozhodnutia Najvyššieho súdu, ako aj vysloveného právneho záveru bezpochyby vyplýva, že podľa ustanovenia § 111 písm. d) CMP, v konaniach vo veciach starostlivosti súdu o maloletých súd rozhoduje o styku s maloletým. Právo styku s dieťaťom zaručuje oprávnenej osobe právo vidieť dieťa, právo na prístup k dieťaťu, právo určiť miesto a spôsob trávenia času počas stretávania, právo výlučne výchovne na dieťa počas tohto času pôsobiť a právo na náhradu na čas stretávania, ktorý sa nerealizoval z dôvodov, ktoré nespočívali v osobe oprávneného. Do tejto skupiny konaní budú patriť aj konania o obmedzení styku alebo úplnom zákaze styku s dieťaťom, ktoré sa realizujú podľa § 25 ods. 3 Zákona o rodine. V zmysle tohto ustanovenia súd obmedzí styk maloletého dieťaťa s rodičom alebo ho úplne zakáže, ak je potrebné v záujme maloletého dieťaťa. Úplne zakázať styk môže súd len vtedy, ak nie je možné zabezpečiť záujem maloletého dieťaťa obmedzením styku.

7. Najvyšší súd v predmetnom uznesení dáme poukazuje aj na obsah ustanovenia § 325 ods. 2 písm. h) CSP, podľa ktorého neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby sa na určenú vzdialenosť nepribližovala alebo iba obmedzovala približovanie k osobe, ktorá jej telesná integrita alebo duševná integrita môže byť jej konaním ohrozená. V danom prípade je zrejmé, že potom ako súd prvej inštancie

uznesením č. k. 14P/10/2023 - 285 zo dňa 10.06.2025 vylúčil návrh navrhovateľky v časti výroku o zákaze priblíženia sa otca k maloletým deťom nie viac ako 100 metrov na samostatné konanie, rozhodoval tak v rozpore s uvedeným právnym názorom vysloveným Najvyšším súdom Slovenskej republiky v citovanom rozhodnutí 6CdoR/2/2025 zo dňa 29.01.2025.

8. Odvolací súd, ktorý je právnym názorom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky viazaný, preto rozhodnutie súdu prvej inštancie vydané pod civilným č. k. 18C/46/2025 týkajúce sa maloletých detí E. konkrétne Q. E., nar. XX.XX.XXXX a H. E., nar. XX.XX.XXXX preto zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie s poukazom na tú skutočnosť, že o samotnom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia musí rozhodovať zákonný sudca, ktorým je sudca rodinnoprávnej agendy.

9. Povinnosťou súdu prvej inštancie viazaného právnym názorom jednak odvolacieho súdu, ako aj Najvyššieho súdu Slovenskej republiky tak bude v ďalšom konaní v intenciách vyššie uvedených záverov odvolacieho súdu postupovať v konaní, rešpektujúc príslušné ustanovenia civilného mimosporového poriadku, rovnako ako aj Civilného sporového poriadku, upravujúce vydanie neodkladného opatrenia a priebeh samotného konania pred súdom prvej inštancie.

10. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere 3:0 hlasov (§ 393 ods. 2 veta druhá CSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Podľa § 376 ods. 1 CMP v spojení s § 370 ods. 1 CMP ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, ktorým bola upravená vyživovacia povinnosť, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).